

(Oberburg).

Orientacija proti severu. Cerkev stoji sredi mestnega pokopališča.

Literatura in viri: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant II. Dekanat Oberburg, Marburg 1877 ; Avg. Stegenšek: Dekanija Gornjegrajska, Maribor 1905, Slika v Gornjem gradu iz ca 1650.

Cerkev sestavljajo: Pravokotna ladja, nekoliko ožji 5/8 zaključeni prezbitერი ter ob koncu ladje pravokotna, le od znanj dostopna mrtvašnica ter zakristija. Obe sta pritlični. Stolp je vgrajen v simetralo fasade tako, da lahko izstopa. Gradnja je kamenita ometana; strehe so sedlasta, strešaste, opečne; zvonikova osemstrana piramidasta, škodlasta.

Zunanjščina: Cerkev opasuje prestrešen talni zidec, obstopajo oporniki, ~~xxx~~ zaključuje pa konsolast venčni zidec s po 6 konsolami med posameznimi podložni opornikov. Zidec krasijo enake pravokotne vdolbine kot v Štajngrobu. Oporniki vstopajo na fasadi 3-krat, ob ladji in prezbitერიju pa po 2-krat. Vsa okna in vrata so gotsko zašiljena. Skozi zvonik, ki lahko izstopa pred fasado, vodi glavni portal v cerkev. Zvonikove stranice se zaključujejo s trikotnimi čeli. Cela cerkev je eno besedo koncipirana v neogotskem slogu.

Notranjščina: Tlak je deloma šamoten, deloma črno-bel, cementen. Pevska empora je vidana. Počiva na 2 slopih, ki se nad emporo ponovita in nosi ta zvonik, ki se dviga nad fasado. Ladjo členijo kraki pilslopi, ki nosijo počezne oproge. Obokana je s 3 križnimi svodi, prezbitერიj pa z enim ter s trostranim zaključkom. Po robovih obokav tečejo svodna rebresa, ki so

izrazito dekorativnega značaja. Vsa cerkev je figuralno-ornamentalno poslikana od Fantonija.

Oprava: Glavni in oba stranska oltarja so neogotska dela Andreja Cesarja iz l. 1869. Slika glavnega oltarja, predstavljajoča Pieta ter spominjajoča na Bartolomejevo sliko v Firencah, je delo M. Koželja iz l. 1871. ; slika na levem stranskem oltarju, predstavljajoča sv. Ano, je delo P. Künla iz l. 1870; slika na desnem stranskem oltarju, predstavljajoča sv. Antona, pa precej dobro, zelo ledirano baročno delo iz začetka 18. stol. Predstavlja skalnato, spodaj levo z deskami zgrajeno jamo, v kateri kleči svetnik na kamnu. Obrnjen je proti levi ter nosi haljo, ima sive lase in brado, plešo in upognjen nos. Naslanja se na skalo, porasčeno z zelenjem, na kateri leži odprta knjiga in mrtvaška glava. V roki drži križ^C ~~xxx~~ in vanj upira oči. Okoli pasu mu opleta rožni venec, na levi rami se mu sveti beli Antonov križ. Poleg njega je zvonček, zadaj posodica z vodo, spredaj pa košara s prtom in bergljo. Spodaj ~~slika~~ črna kača, zadaj pa plava zelenkast zmaj s perutmi, kramplji na dveh nogah in razcepljenim kačjim repom. Prižnica je delo Ivana Cesarja iz l. 1898.

Oprema: Ničesar omembe vrednega.

Zvonik: Brez zvonov.

Podstrešje: Cerkev je v celoti nova. Gradnja je kamenita, oboki so opečni.

Resume: Prvotna cerkev, ki se omenja že l. 1438., je stala na spodnjem koncu sedanjega pokopališča ter je bila ^{pravilno} orientirana. ~~Bila~~ je 12 klafter

dolga, njen prezbitერიj je imel rebrasti obok ter na obeh straneh glavnega oltarja po eno gotsko okno,, ladja pa raven lesen strop ter predzidano leseno vežo. Raven oltarja sv. Magdalene, na katerem je bil grb Tomaža Hrena, je bil po en oltar na vsaki strani slavaloka (Matris Dolorosae iz 1. 1661 in Antonija Ermita) ter oltar sv. Ane ob severni in prižnica iz 17. stol. ob južni ladjini steni. Nad fasado se je dvigal lesen stolpič, pred njo pa je bila lesena veža, katero kaže tudi slika iz ca 1650. V ladji so na stenah viseli 3 leseni poslikani nagrobniki iz 16. stol. Pokopališče gornjegrajske fare je sem prinesel šele Tomaž Hren, od tedaj je cerkev sv. Magdalene (ki pa se je na glavnem oltarju morala umakniti Pieta) funkcijsko kot pokopališka cerkev. Leta 1641. ji je zamakala streha ter je velel vztrator, da ji povečajo okna. Leta 1868 so staro cerkev podrli ter l. 1883 izkopali tudi njene temelje. Oktobra 1869. je bila benedicirana sedanja stavba, ki je orientirana proti severu.

GORNJI GRAD, P.C. [KAPELA] SV. PAVLA, glej tudi: GORNJI GRAD, nekdanje kapelice
Okolica: Okoli cerkve leži mestno pokopališče, v katerega zgornjem koncu je do časa Jožefa II. stala kapela sv. Pavla in katere temelje so izkopali l. 1883. Kapelo je posvetil l. 1605. škof Tomaž Hren, l. 1631. je imela 3 oltarje, od katerih stranska nista bila posvečena, l. 1641. še ni bila opremljena. Ko so kapelo podrli, so 3 nagrobnike prenesli k cerkvi sv. Petra v Bočni.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo:

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija (Mozirje), rkp. str. 14, 14', zapiski

1958

Na pokop. je stala prav stara 12 sežnjev dolga cerkev posvečena M. Magda= leni. V njej so pokopali škofa Attemsa, ki je tam izvolil grob. L. 1869 je dal dekan Florijančič cerkev podreti in postaviti novo na zgornjem kra= ju pokopališča.

Slov. gospodar, l. 1881, str. 14.